

Archiv obce Dehetná

1838 – 1945

Inventář

Číslo EL NAD: 778
Evidenční číslo pomůcky: 174

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	8
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	9
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	9
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	11
Inventární seznam.....	12

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorcí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorcí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolních. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období s

ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Právem obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělenec (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělenec byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecní radou poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělenec v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělenec z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Základ názvu vsi Dehetná lze odvodit od zřejmě původního názvu Dehetný, pravděpodobně názvu lesa, kde se tzv. suchou destilací vyráběl ze dřeva dehet. Obec ležící u tohoto lesa nesla zpravidla stejné označení. K dalším českým názvům patřily Dehetné, Dehetný, k německým Dehenten, lidově Dean, Pehenten a latinské Dehetni.

První zmínka o vsi Dehetná, ležící přibližně 9 kilometrů jihovýchodně od Přimdy, sahá do roku 1379, kdy ji vlastnil vladyka Děpolt. Od počátku 15. století náležela ves bernartickému statku, který někdy v první polovině 16. století získali Merklínští z Merklína. Jmenovitě Jan Merklínský, jenž jej zdědil po matce Anně Purkartové z Hořovic (ves Dehetná tvořila prakticky již před rokem 1431 spolu s dalšími nedílnou součástí statku v Bernarticích). Po roce 1573 vlastnil statek Purkart. Pro velké dluhy však majetek postupně rozprodal a po jeho smrti spravovala a zároveň chránila zbytek jmění před věřiteli jeho manželka Kateřina, rozená Černínová. V roce 1639 však Merklínští o Bernartice přišli definitivně. V jejich držení zůstalo několik ztenčených statků, mezi nimi též Borek, jehož součástí tvořila ves Dehetná. V roce 1650 zakoupil od svých sester Sibyly, předtím Černínové, později Štampachové, a Veroniky statek Borek Jindřich Purkhart Merklínský. Po jeho smrti přešel statek se vším příslušenstvím na jednoho ze synů, Jana Bedřicha. Ještě před jeho smrtí v roce 1732 byl statek Borek se vsí Dehetnou připojen k panství Bernartice. V již zmiňovaném roce 1732 koupil statek Borek s Dehetnou jako součást panství Bernartice kníže Dominik Marquard z

Löwensteinu a na Boru. Panství Bernartice, statek Borek, potažmo ves Dehetná, pak zůstala v držení Löwensteinů do roku 1945.

Katastrální území tvořila obec samotná. Dehetná náležela do soudního okresu Přimda a okresního hejtmantství Tachov.

Do roku 1862 patřila Dehetná pod Krajský úřad v Chebu a od roku 1850 přešla obec pod nově zřízené Okresní hejtmantství v Tachově. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 i okresy soudní. Obec Dehetná se stala součástí nově vzniklého soudního okresu Přimda (v něm obec zůstala až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Přimda, jehož součástí byla i obec Dehetná. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy bylo znovu obnoveno Okresní hejtmantství v Tachově. Po připojení okresu Tachov k německé „Třetí říši“ spravoval obec Landrát v Tachově.

Archivní soubor AO Dehetná sice disponuje rozsahově větším množstvím materiálu, ale vzhledem k jeho povaze o něm nelze hovořit jako o významném zdroji informací. Nad ostatní vystupuje obecní kronika, ovšem data v ní obsažená vykazují známky neúplnosti a přibližují pouze krátkou etapu v novodobé existenci obecní samosprávy. Jedná jen se o necelou dekádu (1925 – 1931) zachycenou v několika krátkých odkazech. Původně velkoryse načrtnutá a zamýšlená koncepce při tvorbě a shromažďování podkladů kroniky zůstala nerealizována a kniha je velmi mezerovitá. Při konstrukci činnosti obecní samosprávy lze čerpat ještě z dalších materiálů (lesní hospodářství, geometrické plány), jejich výsledek přináší pouze úzce specifický zdroj informací z jedné oblasti. K archivnímu souboru je tak potřeba přistupovat s rezervou a použít tak další možné informační prameny. Jistý přínos znamená regionální německá literatura, z níž je jasně patrné, že tvůrci mohli čerpat z dobových materiálů patrně již neexistujících či se nalézajících v soukromém vlastnictví.

V knize se je možné dočíst pouze o okrajových záležitostech plněných obecní samosprávou, navíc zde naprosto scházejí data o pravidelných volbách a událostech v obci.

Rekonstrukce obecních představených proběhla za vydatné podpory regionální české a německé literatury.

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Johann Hamperl	?	?
Georg Dietl	?	?
Josef Singer	?	1919
Josef Müller	1919	1925
Wenzel Singer	1925	1931
Josef Tauer	?	1938
Wenzel Helget	1938	1940
Adam Klier	1940	1945

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

Absence karty JAF nedovoluje nahlédnout do vývoje archivního souboru po přijetí do okresního archivu. Zápis o provedené prohlídce spisovny v obci Dehetná v dubnu roku 1955 uvádí, že okresní archivář odebral pro trvalou úschovu německou kroniku a v obecní péči zanechal ostatní materiál z období německé samosprávy (pozemnostní archy a katastrální mapu), neboť písemnosti měly být nadále využívány zaměstnanci MNV Dehetná. Kromě těchto uvedených materiálů se v obci další písemnosti německé provenience nenacházely. Ponechaný materiál se později do okresního archivu dostal. Ovšem nelze zjistit, kdy a za jakých okolností se tak stalo.

Z jakého důvodu nebyla v okresním archivu zavedena evidence přijatého materiálu, týkajícího se archivního souboru AO Dehetná, nelze rovněž určit, neboť neexistují záznamy o přijímaných archiváliích této doby a pokud existovaly, do současnosti se nedochovaly.

Katastrální mapa obce (inv. č. 2) byla patrně poškozena ještě před jejím převzetím do okresního archivu. Mapa je složena ze souboru pěti skupin listů, kdy každá ze skupin nese příslušné označení v rámci celého souboru arabskými číslicemi (1 – 5) na vrchní lícové straně desek, pravděpodobně doplněné v pozdějším období. Každá skupina obsahuje trojici listů (desek), dříve pevně spojených vazbou z plátna (toto nyní zachováno pouze u skupin č. 3 a 4, vždy u prvních dvou listů). Ve skupině číslo jedna, na druhém listu, se nachází náčrt kladu a způsobu řazení desek v rámci celého souboru. Mapa je častým používáním prakticky rozpadlá a zasluhovala by alespoň částečný restaurátorský zásah.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Dehetná pochází z let 1838 – 1945. Jedná se o tři úřední knihy, jeden kartón písemností a katastrální mapu obce s celkovou metráží 0,15 bm.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných písemnostech užíván německý jazyk, pouze v dokumentech úředního charakteru se objevuje český jazyk.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají písemnosti I. a II. kategorie.

Fyzický stav archivního souboru je dobrý. Restaurátorský zásah by byl vhodný u katastrální mapy (inv. č. 2).

Ke vnitřní skartaci nebyly navrženy žádné písemnosti.

Před přijetím německé kroniky do archivu byla tato kniha využívána zaměstnanci MNV jako příruční záznamový sešit pro evidenci majetku. Jednalo se o několik účetních záznamů provedených tužkou z opačné strany knihy. Jelikož se zřejmě jedná o podružnou účetní evidenci, později pravděpodobně přepsanou a převedenou jinam, tvoří kniha součást materiálů vytvořených německým původcem. Záznamy německé samosprávy (na rozdíl od české, odchylovající se dramaticky od tématického obsahu) v této knize lze považovat za stěžejní a důležité.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

Při využití archivního souboru AO Dehetná je třeba brát jej jako celek. Jistou využitelnost by mohl představovat celek věnovaný lesnímu hospodářství, který zahrnuje většinu písemností uložených v kartónu. Dalším, jistě zajímavým prvkem při eventuálním využití archivního souboru může být katastrální mapa, která je úplná, přestože se vlivem častého užívání rozpadla na více částí.

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v roce 2007 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově 21. srpna 2007

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

- Adressbuch für den politischen Bezirk Tachau, Tachov [1925]
- Heimatatlas des ehemaligen politischen Bezirkes Tachau – Pfraumberg, Geretsried 1973
- Zdeňka Hledíková, Jan Dobeš, Jan Janák, Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost, Jihlava 2005
- Zdeněk Martínek, Archiv obce, Archivní časopis, roč. 49, 1999
- Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland, Haida s. d.
- Antonín Profous, Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, Díl I. A – H, Praha 1954
- Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1849
- Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1864
- Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1919
- Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1933
- August Sedláček, Místopisný slovník království českého, Praha 1998
- Seznam míst v království Českém, Praha 1913
- Franz Schuster, Tachau – Pfraumberger Heimat, Ulm/D 2000
- Státní oblastní archiv v Plzni, Průvodce po archivních fondech, svazek 3, Praha 1976
- Übersicht der in Folge a. h. Gutschliessung vom 26. Juni 1849 genehmigten provisorischen Gerichtseintheilung des Kronlandes Böhmen, Praha 1849

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
c. a k.	císařský(á,é) a královský(á,é)
č. p.	číslo popisné
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
ev. d.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	nacionálněsocialistická německá strana dělnická (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei)
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zákoník zemský

Inventární seznam

Předchůdci obecní samosprávy do roku 1850**Úřední knihy**

- | | | | |
|---|--|------|-----|
| 1 | Parcelní protokol obce Dehetná
(Bauparzellen Protokoll der Gemeinde Dehenten)
Německy, 23 x 36 cm, vazba z tvrdého papíru,
hřbet plátěný, částečně potrháný | 1838 | K 1 |
|---|--|------|-----|

Ostatní materiál

- | | | | |
|---|--|------|-----|
| 2 | Katastrální mapa vsi Dehetná přibližující stav
v roce 1838
(Morerette und Krippel 1841, litografická, kolorovaná,
tvrdý kartónový papír, úplná řada 15ti listů) | 1841 | M 1 |
|---|--|------|-----|

Obecní úřad od roku 1850 – 1945**Úřední knihy****Knihy všeobecné správy obce**

- | | | | |
|---|--------------------|---------------|-----|
| 3 | Pamětní kniha obce | [1925] – 1931 | K 2 |
|---|--------------------|---------------|-----|

Knihy správy obecního majetku

- | | | | |
|---|---|------|-----|
| 4 | Výtah z lesního protokolu, zalesňovací plán | 1928 | K 3 |
|---|---|------|-----|

Spisový materiál**Správa obecního majetku**

- | | | | |
|---|---|-------------|-----|
| 5 | Hospodaření obecních lesů | 1935 – 1945 | N 1 |
| 6 | Kontrola stavu finančních prostředků v pokladně | 1944 | N 1 |

Zemědělství, lesnictví, myslivost, rybolov

- | | | | |
|---|---------------------------------|-------------|-----|
| 7 | Soupisy hospodářského zvířectva | 1937 – 1938 | N 1 |
|---|---------------------------------|-------------|-----|

Ostatní materiál

- | | | | |
|---|---|------|-----|
| 8 | Geometrické plány stavebních parcel (řazeno dle
čísel popisných, č. p. 7, 11 – 14, 18, 20, 22, 25, 29)
(GI 2012-2013 – překvalifikováno na spisy) | 1933 | M 2 |
|---|---|------|-----|

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Dehetná
Značka archivního souboru:	AO Dehetná
Časový rozsah:	1838 – 1945
Počet evidenčních jednotek:	6 (3 úřední knihy, 1 kartón, 1 mapa, 1 plán)
Počet inventárních jednotek:	8
Rozsah bm:	0,15 (0,05 úřední knihy, 0,04 kartón, 0,04 mapa, 0,02 plán)
Stav ke dni:	21. srpna 2007
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	14
Počet exemplářů:	6
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl

Nově vymezené a revidované evidenční jednotky při GI 2012–2013

Název archivní pomůcky	Archiv obce Dehetná
Značka archivního souboru:	AO Dehetná
Časový rozsah:	1838 – 1945
Počet inventárních jednotek:	8
Počet evidenčních jednotek:	5 (3 úřední knihy, 1 kartón (nově i inv. č. 8), 1 mapa)
Rozsah fondu v bm:	0,15 bm
Stav ke dni:	14. února 2013
Vypracoval:	Miroslav Vetrák